

๓๐ ส.ค. 2566

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒๑.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อป. ๒๕๙/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ ชบ. ๒๗๖/๒๕๖๖

ในพระปรมາṇไเรยพระมหาภักษัตรី

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	นางปณิชา วิชญกิริพร	ผู้ฟ้องคดี
	นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายลวด ที่ ๑	
	คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก ที่ ๒	
	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ บ. ๖๓/๒๕๖๑
หมายเลขแดงที่ บ. ๔๕/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาล ตำบลท่าสายลวด ให้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาล ตำบลท่าสายลวด ที่ ๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ กรณีการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาว มีอปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนในพื้นที่ (ประสบภัยหนาว) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ได้สรุปข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าผู้ฟ้องคดี มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรี

/หรือนโยบาย...

หรืออนนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ลดระดับโทษจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ โดยได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลดระดับโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจาก อนุกรรมการให้ส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ดำเนินการตามขั้นตอน หลักเกณฑ์ และวิธีการ ตามที่กฎหมายกำหนด โดยไม่ได้ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้ฟ้องคดี อ้างเป็นพยาน และไม่ได้บันทึกเหตุที่ของการสอบสวนพยานนั้นไว้ และการซื้อขายผ้าห่มเป็นการซื้อขาย สังหาริมทรัพย์ซึ่งมิได้กำหนดให้ต้องทำตามแบบ เมื่อมีการตกลงซื้อขายย่อมต้องผูกพันเทศบาล ตำบลท่าสายหลวงในการชำระหนี้ การเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ขายจึงเป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว อีกทั้ง การจัดซื้อผ้าห่มไม่เกินราคาก็กำหนดและได้มีการแจกจ่ายให้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาล ตำบลท่าสายหลวงแล้ว แม้ลายมือชื่อประชาชนที่มารับผ้าห่มไม่ครบตามจำนวนที่จัดซื้อ ก็เป็นเพียง ความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น มิได้เป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริตแต่อย่างใด เมื่อมีการจัดซื้อผ้าห่มเพื่อแจกจ่ายให้แก่ประชาชนจริง โดยราชการมิได้รับความเสียหาย การกระทำ ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ครอบคลุมความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการซื้อขายความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี เนื่องจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น แต่ไม่มีอำนาจซื้อขายความผิดผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ลดระดับโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ

/ศาลมีคำสั่ง...

ศาลมีคำสั่งเรียกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเข้ามาในคดีด้วยการร้องสอด โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงานและส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในสำนวนคดีหมายเลขคดีที่ ๔๙-๒-๐๒๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๓๘๗-๒-๕/๒๕๖๐ กรณีได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง เศรษฐบาลตำบลท่าสายหลวง ว่า กระทำการผิดกฎหมายทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนในพื้นที่ (ประสบภัยหนาว) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยไม่ดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบทางราชการ ต่อมานbsp; ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติว่าการกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ต่อมานbsp; ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และเปลี่ยนแปลงอัธยาศรีสูงสุด อันเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ การไต่สวนข้อเท็จจริงและคำนิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ต่อมานbsp; ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมานbsp; ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ลดระดับโทษให้แก่ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ โดยได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลดระดับโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายรับฟังเป็นยุติและผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีจึงเป็นไปตามคำนิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจก้าวล่วงไปตรวจสอบการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ อาศัยเหตุดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติตามกรณีที่กล่าวอ้างในคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวหา นายสำราวย ขณะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก กับพวก ว่า กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนในพื้นที่ (ประสบภัยหนาว) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยไม่ดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบของทางราชการ เมื่อได้พิจารณา ข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานตามสำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการต่อส่วนดังกล่าว ในการประชุมครั้งที่ ๙๒๑ – ๙๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการตุรุณนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุด อันเป็นการ ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ การได้ส่วนข้อเท็จจริงและคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออก จากราชการ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง มีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบกำกับ ดูแล ภายในกองคลัง ตรวจสอบเอกสารประจำวันให้ครบถ้วนก่อนการเบิกจ่ายเงินและงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งเป็นผู้มีอำนาจถอนเงินสั่งจ่ายเงินตามนัยข้อ ๓๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ในกรณีดำเนินการจัดซื้อ ผ้าห่มกันหนาวเพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่าสายหลวง พื้นที่ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) สืบเนื่องจากเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จังหวัดตาก ได้ประกาศพื้นที่ ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่อำเภอแม่สอด (ภัยหนาว) ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖

/นายสมโภชน์...

นายสมโภชน์ คล้ายแท้ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุได้จัดทำบันทึกข้อความที่ ตก ๕๓๐๐๑/๕๑ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ในเขตพื้นที่ตำบลท่าสายหลวง และนายสำราวย นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวงในขณะนั้นได้เกี้ยวนสังการว่า “ดำเนินการ” ต่อมา กองคลัง เทศบาลตำบลท่าสายหลวง ได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ และขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ ซึ่งบันทึกดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ลงลายมือชื่อและมีความเห็นว่า “เห็นควร พิจารณาอนุมัติจัดซื้อผ้าห่ม จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน ผืนละ ๑๓๕ บาท โดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการตามระเบียบพัสดุฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๗ (๔) (๓) ข้อ ๒๘, ๒๙ และข้อ ๓๐” และนายสำราวยได้ลงลายมือชื่อ้อนุมัติตามที่เสนอ แต่บันทึกกองคลังฯ ดังกล่าว เจ้าหน้าที่พัสดุผู้เสนอบันทึกไม่ได้ลงลายมือชื่อ และไม่มีความเห็นของปลัดเทศบาลแต่อย่างใด นอกจากนั้น คำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔๙/๒๕๕๖ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ ก็ไม่ปรากฏว่านายสำราวยได้ลงลายมือชื่อในคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนการดำเนินการหาผู้เสนอราคาหรือผู้มีอาชีพขายผ้าห่มกันหนาวเพื่อทำการเสนอราคา มีผู้เสนอราคา จำนวน ๓ ราย นั้น ปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดสินิธาน ล้อตโต้ โดยนายสุริยัน ศิลาภุล หุ้นส่วนผู้จัดการ ไม่ได้มีการเสนอราคาจริง เนื่องจากนายสุริยันได้ส่งมอบเอกสารการจดทะเบียนนิติบุคคลพร้อมกับสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนให้กับนายกรัตน์ดันย บุญญา หัวหน้าสำนักปลัด เทศบาลตำบลท่าสายหลวง ในเรื่องเกี่ยวกับการขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยตนไม่เคยรู้เห็นหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการขายผ้าห่มให้กับเทศบาลตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด เนื่องจากตนเปิดร้านขายของชำ ส่วนร้านตลาดริมแมย (ชั้น ๒๓) โดยนางวิมลมาศ กองธนา้นันท์ ซึ่งเป็นผู้ขายผ้าห่มมีลักษณะพับและบรรจุลงกล้ายลูกอมให้แก่เทศบาลไม่ปรากฏเอกสารใบเสนอราคา มีเพียงเอกสารใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะของนางวิมลมาศ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านเท่านั้น ซึ่งนางวิมลมาศได้ให้ถ้อยคำว่า ไม่ได้จัดทำใบเสนอราคาขายผ้าห่มให้กับเทศบาลตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด ต่อมา ได้มีบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ ฉบับไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษในบันทึกดังกล่าวว่า ผู้เสนอราคาเป็นบุคคลใด มีจำนวนกี่ราย เสนอราคาเป็นจำนวนเงินเท่าใด และผู้เสนอราคารายใดเป็นผู้เสนอราคาน้ำหนัก

/มีแต่ผู้ฟ้องคดี...

มีแต่ผู้พ้องคิดเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้ลงลายมือชื่อในฐานะประธานคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ
นอกจากนั้น เอกสารสัญญาซื้อขายเลขที่ -/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ระหว่าง
เทศบาลตำบลท่าสายหลวง โดยนายสำราวย วิริยะ พู่ชื่อ กับ นางวิมลมาศ กองธนาณัท พู่ขาย
ก็ไม่ปรากฏว่ามีการลงลายมือชื่อของนายสำราวย ในฐานะผู้ซื้อ และนางวิมลมาศ ในฐานะผู้ขาย
ในสัญญาซื้อขายฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้งในการตรวจรับพัสดุ ปรากฏว่า ไม่มีหลักฐานใบส่งของ
จากผู้ขาย และเอกสารใบตรวจรับพัสดุ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ไม่มีการลงลายมือชื่อ
ตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และผู้ถูกพ้องคิดที่ ๑ แต่อย่างใด ในกรณีเบิกจ่ายเงิน^๑
ค่าผ้าห่มกันหนาวให้แก่นางวิมลมาศ ตามภาระเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๒๗๗/๒๕๕๖
วันที่คลังรับ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นจำนวนเงิน ๑๗๓,๗๔๕ บาท มีผู้พ้องคิดในฐานะหัวหน้ากองคลัง^๒
ได้ลงนามรับรองว่า ได้ตรวจสอบเอกสารประกอบภาระเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย แล้ว และเห็นควรเบิกจ่ายได้
นายกรัตน์นัย หัวหน้าสำนักปลัด รักษาราชการแทนรองปลัดเทศบาล ได้ลงนามรับรอง เห็นควรอนุมัติ
ให้เบิกจ่ายได้ และนายสำราวย นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ได้ลงนามอนุมัติให้เบิกจ่ายได้
โดยจ่ายเป็นเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแม่สอด บัญชีเลขที่ ๖๐๔-๐-๐๒๑๒๗-๖
เลขที่เช็ค CH.B ๐๓๐๔๕๑๓ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เงินจำนวน ๑๗๓,๗๔๕ บาท ทั้งๆ ที่
การดำเนินการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาว เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว)
ของเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ไม่ได้ดำเนินการจัดซื้อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม^๓
และการเบิกจ่ายเงินค่าผ้าห่มดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน^๔
การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลท่าสายหลวงได้ผ้าห่มที่ไม่ใช่ผ้าห่มใหม่พร้อม^๕
แต่เป็นผ้าห่มลูกอม เนื้อผ้าไส้สังเคราะห์ และมีขนาดความกว้างและความยาวไม่เป็นไปตาม^๖
คุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียด^๗
คุณลักษณะเฉพาะและกำหนดราคากลางสิ่งของสำรองจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๑ และจำนวนผ้าห่มที่จัดซื้อกับ^๘
หลักฐานการแจกว่าผ้าห่มให้กับประชาชน ไม่สอดคล้องกับจำนวนผ้าห่มที่จัดซื้อ จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน^๙
และหลักฐานบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยที่มาลงทะเบียนขอรับผ้าห่มกันหนาวมีเพียง ๕๖๗ คน^{๑๐} เท่านั้น^{๑๑}
เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ การกระทำของผู้พ้องคิดจึงมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง^{๑๒}
ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้^{๑๓}
เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย^{๑๔}

/ระเบียบ...

ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเสนอภัยก้าเบิกจ่ายเงินเนื่องจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ดำเนินการลงนามตรวจรับพัสดุแล้ว แต่มีการพิมพ์ชื่อคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ สลับกับคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ เป็นเหตุให้มีการแก้ไขเอกสาร เอกสารประกอบภัยก้า จึงมีการลงนามไม่ครบถ้วน นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ ฉบับไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษในบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษดังกล่าวว่า ผู้เสนอราคาเป็นบุคคลใด มีจำนวนกี่รายเสนอราคา เป็นจำนวนเงินเท่าใด และผู้เสนอราคารายใดเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด มีแต่ผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ลงลายมือชื่อในฐานะประธานคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ และตามเอกสารสัญญาซื้อขาย เลขที่ -/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ก็ไม่ปรากฏว่า มีการลงลายมือชื่อของนายสำราญในฐานะผู้ซื้อ และนางวิมลมาศในฐานะผู้ขาย ในสัญญาซื้อขาย ฉบับดังกล่าว และในการตรวจรับพัสดุก็ปรากฏว่าไม่มีหลักฐานใบส่งของจากผู้ขาย และเอกสารใบตรวจรับพัสดุ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ก็ไม่มีการลงลายมือชื่อตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด อีกทั้ง นางวิมลมาศได้ให้ถ้อยคำต่อ คณะกรรมการการตรวจรับพัสดุว่า ตนไม่ได้จัดทำใบเสนอราคาขายผ้าห่ม ไม่เคยเข้าไปติดต่อเพื่อทำการเสนอราคาขายผ้าห่ม และไม่เคยทำสัญญาหรือลงนามในเอกสารตกลงซื้อขายผ้าห่มกับเทศบาลตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด และนางสาววิริมยา เจ้าหน้าที่พัสดุ เทศบาลตำบลท่าสายหลวง ได้ให้ถ้อยคำว่า ในขออนุมัติจัดซื้อมีเอกสารประกอบไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ กล่าวคือ ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ไม่มีเอกสารเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาอย่างน้อย ๓ ราย เป็นต้น และผู้ฟ้องคดีได้ให้ตนจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อย้อนหลังจากที่ได้มีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไปแล้ว ดังนั้น ข้อเท็จจริงย่อมชัดเจนว่าการดำเนินการของผู้ฟ้องคดี กับพวกไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจสอบของค่าปรึกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพนักงานไม่ได้ดำเนินการของผู้ฟ้องคดีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างให้ครบถ้วน นั้น ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

/การทุจริต...

การทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการใต้ส่วนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ (ใช้บังคับในขณะนี้) ข้อ ๓๙ กำหนดให้ผู้อุทกกร่างห้ามมีสิทธิอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการการใต้ส่วนเรียกหรือใต้ส่วนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่หากคณะกรรมการการใต้ส่วนเห็นว่าพยานหลักฐานใดที่ผู้อุทกกร่างห้ามไม่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหาหรือเป็นการประวิงคดีให้ซักซ้ำ คณะกรรมการการใต้ส่วนจะไม่ทำการใต้ส่วนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีการอ้างพยานบุคคล รวม ๕ ปาก โดยไม่ได้ซึ่งเจงว่า ประสงค์จะให้ใต้ส่วนในประเด็นใด คณะกรรมการการใต้ส่วนพยานบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเพิ่มเติม ซึ่งเป็นพยานที่เคยใต้ส่วนแล้วรวม ๒ ปาก และเป็นพยานที่ไม่เคยใต้ส่วนมาก่อนอีก ๑ ปาก จากการใต้ส่วนพยานบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีอ้างดังกล่าว คณะกรรมการการใต้ส่วนเห็นว่าข้อเท็จจริงครบถ้วนแล้ว จึงใช้ดุลพินิจไม่ใต้ส่วนพยานบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเพิ่มเติม กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า แม้ผู้ชายจะไม่ได้ลงนามในสัญญาซื้อขาย แต่กรณีนี้เป็นการซื้อขายสั่งหาริมทรัพย์ เมื่อมีการตกลงซื้อขายกัน การซื้อขายย่อมมีผลผูกพันผู้ซื้อและผู้ขาย ดังนั้น การไม่ได้ลงลายมือชื่อไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด นั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ กำหนดให้การเบิกเงินต้องแนบสัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนึ่ง เป็นเอกสารประกอบภูมิภาคร่วมกัน แม้ทางวิมลมาศ ผู้ชายผ้าห่มให้แก่เทศบาลตำบลท่าสายหลวง ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการการใต้ส่วนว่า ตนไม่เคยทำสัญญารือลงนามในเอกสารตกลงซื้อขายผ้าห่มกับเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ข้อเท็จจริงย่อมชัดเจนว่า ใน การเบิกเงินเพื่อจัดซื้อผ้าห่มดังกล่าว ไม่มีการแนบเอกสารประกอบภูมิภาคร่วมกับที่ครบถ้วนตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งเป็นระเบียบที่กำหนดขึ้น เพื่อวางแผนหักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน เพื่อให้มีระบบการตรวจสอบให้เกิดการทุจริตเกิดขึ้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีมาตั้งแต่ระดับ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จนกระทั่งเป็นผู้อำนวยการกองคลัง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ย่อมมีความรู้ความเชี่ยวชาญในระบบการเงินการคลัง กฎหมาย หรือระเบียบเกี่ยวกับการเงินการคลังของเทศบาลเป็นอย่างดี ย่อมทราบว่าไม่อาจลงนามในภูมิภาคร่วมได้ หากเอกสารประกอบภูมิภาคร่วมไม่ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบ การที่ผู้ฟ้องคดีลงนามในภูมิภาคร่วมได้โดยรับรองว่า ได้ตรวจสอบเอกสารประกอบภูมิภาคร่วมครบถ้วนถูกต้องแล้ว และเห็นควรเบิกจ่ายเงินได้ ทั้งที่เอกสารประกอบภูมิภาคร่วมไม่ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบ จึงเป็นผลโดยตรงก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เทศบาลได้ผ้าห่มไม่เป็นไปตามคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ ตามประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียด คุณลักษณะเฉพาะ และกำหนดราคาภาระสิ่งของสำรองจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๑

/กรณีผู้ฟ้องคดี...

กรณีผู้ฟ้องคดีข้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจไต่สวนและขึ้นคดีความผิดทางวินัยฐานอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการใดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว บัญญัตินิยามไว้ว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติกรรมประพฤติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การถอดถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญา การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือการดำเนินการทางวินัย ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำการดังกล่าวด้วย และ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดที่กระทำการใดตามกฎหมาย มาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาได้มีมูลให้ข้อกล่าวหานั้นเป็นอันตกลไป ข้อกล่าวหาได้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๗” จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติมาตรา ๘๑ ได้แยกกระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน โดยมิได้กำหนดให้ต้องมีมูลความผิดทางอาญา ก่อนแล้ว จึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้ง ตามมาตรา ๘๑ (๑) ก็มิได้บัญญัติว่า จะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น เนื่องจากหากความผิดที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางวินัย ซึ่งเป็นการกระทำการดัดแปลงหน้าที่ราชการรวมอยู่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัย ตามฐานความผิดที่พิจารณาได้ความตามแนวบรรทัดฐาน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขคดีที่ อ.ม. ๖/๒๕๔๒ คดีหมายเลขคดีที่ อ.ม. ๕/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๒ ระหว่าง ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลักษักก์ศรี กับพวกร่วม ๑๓ คน ผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจที่จะฟังข้อเท็จจริงจากสำนวนการไต่สวนมานิจฉัยชี้มูลความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง ได้ โดยไม่จำต้องแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมหรือไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

/ตามมาตรา ๘๑...

ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อีก และคณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๔๑) ได้วินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติเกี่ยวกับข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาว่า พยานหลักฐานไม่พอพังว่า มีเจตนาทุจริต แต่มีมูลเป็นความผิดทางวินัยฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๔ วรรคสอง นั้น เมื่อปรากฏว่า มูลความผิดทางวินัยดังกล่าวเป็นผลจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการความผิดต่อตัวแห่งหน้าที่ราชการ จึงมีมูลเป็นความผิดทางวินัยที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะซึ่งมูลความผิดตามมาตรา ๙๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ อันเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา ๙๖ ซึ่งบัญญัติให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษในกรณีมีมูลความผิดทางวินัยสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ ก็ได้ ซึ่งคำว่า “มูลความผิดทางวินัย” ตามมาตรา ๙๑ (๑) หมายถึง มูลความผิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพราะมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สำหรับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาจะมีมูลความผิดทางวินัยหรือไม่นั้น ย่อมจะต้องพิจารณาจากกรณีที่กฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้นๆ ว่า ได้กำหนดไว้เป็นความผิดทางวินัยหรือไม่ หากกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาได้กำหนดให้การกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำการความผิดต่อตัวแห่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำการความผิดต่อตัวแห่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดทางวินัยด้วยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหานั้น จะต้องมีความผิดทางวินัยด้วย ด้วยเหตุนี้ มูลความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงมิได้มีความหมายแต่เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว มาข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยใจไม่เป็นปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ได้ หากตีความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการชี้มูลความผิดทางวินัยอื่นซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่แล้ว หากข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากการไต่สวนพบว่า การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดกรรมเดียว รวมถึงการกระทำในส่วนที่เป็นความผิดต่อตัวแห่งหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่นด้วย

/กระบวนการ...

กระบวนการตามที่ศาลปกครองมีคำสั่งก็จำต้องแยกความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่นดังกล่าว แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการในความผิดกรรมเดียวกันและหลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิ์โต้แย้ง โดยนำคดีในการกระทำการกรรมเดียวกันมาฟ้องต่อศาลปกครอง อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่า การตีความตามนัยดังกล่าว มีผลเป็นการฝ่าฝืนหลักการของกฎหมาย อันเป็นการที่คุ้มครองเดียวกันฟ้องคดีในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน อันเป็นการฟ้องช้า ต้องห้ามตามข้อ ๙๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ (เที่ยบเคียงคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๐๒/๒๕๔๕) และในทางกลับกันหากตีความว่าฟ้องศาลปกครองไม่ได้ ก็จะขัดต่อหลักนิติรัฐและการถ่วงดุลอำนาจ อีกเช่นกัน นอกจากนั้น การตีความในทำนองการดำเนินคดี โดยแยกฐานความผิดและแบ่งหน่วยงาน สำหรับการไต่สวนพยานหลักฐานออกจากกัน ทั้งที่เป็นการกระทำการกรรมเดียวกันนั้นยังขัดกับหลักการห้ามดำเนินกระบวนการพิจารณาช้า (Double Jeopardy) ซึ่งเป็นหลักการสำคัญอันมุ่งคุ้มครองบุคคล ไม่ให้ได้รับความเดือดร้อนอันเกิดจากการสืบสวนหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความผิดช้า โดยไม่รู้จักจริง ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นหลักกฎหมายทั่วไป ดังนั้น จึงมีการตราพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในความผิดทางวินัยฐานทุจริตและฐานความผิดอื่น ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้ แต่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่วินิจฉัยชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี จึงมีผลเป็นยุติ และผูกพันต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีให้ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติ โดยมิอาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยการกระทำการใดของผู้ฟ้องคดีให้เป็นความผิดฐานอื่นได้ อีกทั้งไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา โดยที่กรณีดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายพิเศษ โดยเฉพาะ ทั้งนี้ หากจะให้ถือการไต่สวนและวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีผลผูกพันเฉพาะแต่กรณีกระทำการใดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนการกระทำความผิดอื่นในมูลกรณีเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกครั้งหนึ่งนั้น ย่อมก่อให้เกิดความล่าช้าและอาจมีอุปสรรคหลายประการอันเกี่ยวเนื่องกับพยานหลักฐานต่างๆ โดยเฉพาะพยานบุคคลที่เคยให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาครั้งหนึ่งแล้ว จะต้องมาเป็นพยานในการสอบสวน ในเรื่องเดียวกันอีกครั้ง ซึ่งอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือและเกิดผลกระทบต่อความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ การสอบสวนมูลความผิดทางวินัย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาได้

/ กระทำการ...

กระทำการอันเป็นมูลที่นำไปสู่การดำเนินการทางวินัยในความผิดฐานทุจริตและฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีอำนาจได้ส่วนและวินิจฉัยได้ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองนครสวรรค์ คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๔/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่บ. ๓๐/๒๕๖๑ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๓๙/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อบ. ๔๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ระหว่าง นายเฉลิม แก้วกระจั่ง ผู้ฟ้องคดี นายกเทศมนตรีนครลำปาง ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง ที่ ๒ คณะกรรมการป.ป.ช. ผู้ร้อง伸冤 (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ซึ่งพิพากษาว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบกับพระราชบัญญัติการเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ โดยศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามตีชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว ย่อมเป็นบรรทัดฐานว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจได้ส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่น หาใช่มีอำนาจได้ส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดเฉพาะความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ เท่านั้น และโดยที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ ได้บัญญัติโดยคงหลักการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กล่าวไว้ข้างต้น และศาลรัฐธรรมนูญก็ได้มีคำสั่งที่ ๕๑/๒๕๖๑ เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ว่า “เมื่อได้มีการประกาศพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นใช้บังคับ” โดยมาตรา ๙๑ บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนแล้วมีมติวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกันให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีชี้มูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานสำนวนการให้ส่วน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันเพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป (๒) ถ้ามีชี้มูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานสำนวนการให้ส่วน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป” จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว กรณีจึงมีความชัดเจนในประเด็นที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาหน้าที่และอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะต้องวินิจฉัยคดีนี้อีกต่อไป ... ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเป็นการเน้นย้ำให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการไต่สวนและมีมติเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการใดความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐไปในคราวเดียวกัน ทั้งทางอาญาและวินัย มิฉะนั้นกฎหมายคงไม่บัญญัติไว้ชัดเจนตั้งแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งผลของการไต่สวนและวินิจฉัยทางวินัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไต่สวน ก็เพื่อมุ่งควบคุมการใช้อำนาจรัฐให้เกิดประสิทธิภาพ และขัดปัญหาการคอร์รัปชันได้อย่างเด็ดขาด แม้ว่าความรับผิดของผู้ฟ้องคดีในบางการกระทำจะไม่เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่โดยตรงก็ตาม แต่เมื่อพิเคราะห์กฎหมายลายลักษณ์อักษร และคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ นิติคณาธิรัตน์ หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ซึ่งเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกันด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นพิจารณาตามข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี ก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยการกระทำการใดความผิดวินัยของผู้ฟ้องคดีตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ เนื่องจาก ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดความผิดร่วมกับผู้บริหารห้องถินซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งตามกฎหมายถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยอมมีอำนาจไต่สวนและมีมติตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่า กระทำการใดความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ นิติคณาธิรัตน์ หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ ซึ่งเป็นการถูกกล่าวหาร่วมกับผู้บริหารห้องถิน ที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กรณีจึงถือเป็นความผิดที่มีความเกี่ยวข้องกัน กับมูลกรณีที่ถูกกล่าวหาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ย่อมอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ที่จะไต่สวน...

ที่จะได้ส่วนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยได้ตามบทบัญญัติตามตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหน้าที่ตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ใน การส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติชี้มูลความผิดวินัยดังกล่าว โดยผู้บังคับบัญชาไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีสภาพบังคับแก่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาและชี้มูลความผิด และถือเป็นบทภาระเว้นการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งนี้ กเพื่อให้ศาลได้พิจารณาข้อเท็จจริงและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาต่อไป โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก อันจะเป็นผลให้การอำนวยความยุติธรรมต้องล่าช้าออกไปดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยอำนาจหน้าที่และกระบวนการขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ขอกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจได้ส่วนเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น แต่ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง จึงฟังไปมีขึ้น

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ลดระดับโทษให้แก่ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลต่ำบท่าสายลวดที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ลดระดับโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากໄล่อออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามขอกล่าวหาหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการไต่สวนที่แต่งตั้งโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๙ จังหวัดตากได้ประกาศพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ อำเภอแม่สอด (ภัยหนาว)

/ลงวันที่ ๒๓...

ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๖ ในการดำเนินการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวนั้น นายสมโภชน์ คล้ายแท้ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้จัดทำบันทึกข้อความ ที่ ตก ๕๓๐๐๑/๕๑ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เสนอนายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อ ผ้าห่มกันหนาว เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ในเขตพื้นที่ ตำบลท่าสายหลวง และนายสำราวย นายเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวงในขณะนั้น ได้เกี้ยวน สั่งการว่า “ดำเนินการ” ต่อมา กองคลัง เทศบาลตำบลท่าสายหลวง ได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ และขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ ซึ่งบันทึกดังกล่าวผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ลงลายมือชื่อและมีความเห็นว่า “เห็นควร พิจารณาอนุมัติจัดซื้อผ้าห่ม จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน ผืนละ ๓๓๕ บาท โดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการตามระเบียบพัสดุฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๗ (๕) (๗) ข้อ ๒๘, ๒๙ และข้อ ๓๐” ซึ่งนายสำราวย ได้ลงลายมือชื่ออนุมัติตามที่เสนอ แต่บันทึกกองคลังฯ ดังกล่าว เจ้าหน้าที่พัสดุผู้เสนอบันทึก ไม่ได้ลงลายมือชื่อ และไม่มีความเห็นของปลัดเทศบาลแต่อย่างใด นอกจากนั้น คำสั่งเทศบาลตำบล ท่าสายหลวง ที่ ๔๘/๒๕๖๖ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ จัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ ไม่ปรากฏว่า นายสำราวยได้ลงลายมือชื่อในคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด เห็นได้ว่า การดำเนินการจัดซื้อผ้าห่ม กันหนาว เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) การดำเนินการ ในขั้นเตรียมการจัดซื้อ ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อำนวยการกองคลังและในฐานหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ อีกหน้าที่หนึ่ง จะต้องควบคุมดูแลและปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่บันทึกฉบับดังกล่าว ได้ระบุขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ โดยอ้างว่าเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยไม่ได้ลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่พัสดุ และไม่มีความเห็นของ ปลัดเทศบาลในฐานผู้บังคับบัญชา ย่อมแสดงว่าหนังสือดังกล่าวไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการ ขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ของระเบียบดังกล่าว และการที่ผู้ฟ้องคดีเสนอความเห็นว่า “เห็นควรอนุมัติ...” โดยไม่มีข้อเท็จจริงว่า มีประชาชนได้รับความเดือดร้อนอย่างไร และเป็นจำนวน เท่าใด หากไม่ดำเนินการโดยวิธีพิเศษ จะเกิดความเสียหายแกร่งจากการอย่างไร แต่กลับเสนอว่า เห็นควร อนุมัติ โดยระบุจำนวนผ้าห่มจำนวน ๑,๓๐๐ ผืน ผืนละ ๓๓๕ บาท จึงถือเป็นการพิจารณาที่ไม่มี ข้อเท็จจริงและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ โดยนางสาวกิริมยา เจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ให้ถ้อยคำว่า ในการขออนุมัติจัดซื้อมีเอกสารประกอบไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ กล่าวคือ

ไม่มีเอกสาร...

ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ไม่มีเอกสารเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาอย่างน้อย ๓ ราย และผู้ฟ้องคดีได้ให้ตนจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อย้อนหลังจากที่ได้มีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไปแล้ว จึงเป็นการยืนยันข้อเท็จจริงว่า ไม่มีการดำเนินการในขั้นเตรียมการอย่างถูกต้อง ยอมแสดงถึงการดำเนินการในขั้นตอนอื่นของการจัดซื้อที่จัดทำขึ้นภายหลังโดยไม่ถูกต้องตามกระบวนการขั้นตอนของระเบียบดังกล่าวข้างต้น ดังจะเห็นได้จากคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔๘/๒๕๕๖ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ ปรากฏว่า นายสำราญ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ในขณะนั้น ไม่ได้ลงลายมือชื่อในคำสั่งดังกล่าว และแสดงว่าไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษตามข้อ ๕๐ ของระเบียบดังกล่าว แม้จะปรากฏข้ออ้างว่า ในขั้นตอนการจัดหาผู้ขาย มีผู้เสนอราคาจำนวน ๓ ราย ก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่า รายห้างหุ้นส่วนจำกัด สินทรัพ ล้อตโต้โดยนายสุริยัน หุ้นส่วนผู้จัดการ ให้ถ้อยคำว่าไม่ได้มีการเสนอราคาจริง ส่วนร้านตลาดริมเมย (ชั้น ๒๓) โดยนางวิมลมาศ ซึ่งเป็นผู้ขายผ้าห่มให้แก่เทศบาลในกรณีพิพาทครั้งนี้ ไม่ปรากฏเอกสารใบเสนอราคา ซึ่งนางวิมลมาศได้ให้ถ้อยคำว่าไม่ได้จัดทำใบเสนอราคาขายผ้าห่มให้กับเทศบาลตำบลท่าสายหลวง และไม่เคยทำสัญญาซื้อขายหรือลงนามในเอกสารตกลงซื้อขายผ้าห่มกับเทศบาลตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด นอกจากนี้ บันทึกคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ ฉบับไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษว่า ผู้เสนอราคาเป็นบุคคลใด มีจำนวนกี่ราย เสนอราคาเป็นจำนวนเงินเท่าใด และผู้เสนอราคายังได้เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด มีแต่ผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้ลงลายมือชื่อในฐานะประธานคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ สำหรับสัญญาซื้อขายเลขที่ -/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ระหว่างเทศบาลตำบลท่าสายหลวง โดยนายสำราญ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ผู้ซื้อ กับนางวิมลมาศ ผู้ขาย ก็ไม่ปรากฏว่า มีการลงลายมือชื่อของนายสำราญ ในฐานะผู้ซื้อ และนางวิมลมาศ ในฐานะผู้ขาย ในสัญญาซื้อขายฉบับดังกล่าว อีกทั้งในการตรวจรับพัสดุปรากฏว่า ไม่มีหลักฐานใบสั่งของจากผู้ขาย และเอกสารใบตรวจรับพัสดุไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ไม่มีการลงลายมือชื่อตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุและนายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง หลังจากนั้น จึงเบิกจ่ายเงินค่าผ้าห่มกันหน้าให้แก่นางวิมลมาศ ตามภารกิจการเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายเลขที่คคลังรับ ๒๗๗/๒๕๕๖ วันที่คคลังรับ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นจำนวนเงิน ๑๗๓,๗๔๕ บาท โดยไม่มีเอกสารสัญญาซื้อขาย ไม่มีใบแจ้งหนี้ หรือใบสั่งมอบของ และไม่มีเอกสารการตรวจรับพัสดุประกอบภารกิจการเบิกจ่ายเงินแต่อย่างใด การเบิกจ่ายเงินค่าผ้าห่มดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงินการเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน

/ขององค์กร...

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ นอกจากนี้ คณะกรรมการได้สรุป ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผ้าห่มที่จัดซื้อไม่ใช่ผ้าห่มใหม่พร้อมแต่เป็นผ้าห่มลูกอม เนื้อผ้าไม่สังเคราะห์ และมีขนาดความกว้างและความยาวไม่เป็นไปตามคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ตามประกาศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและกำหนดราคาภาระ สิงของ สำรองจ่าย พ.ศ. ๒๕๔๑ และจำนวนผ้าห่มที่จัดซื้อกับหลักฐานการเจกจ่ายผ้าห่มให้กับประชาชน ไม่สอดคล้องกับจำนวนผ้าห่มจัดซื้อ จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน แต่หลักฐานบัญชีรายชื่อ ผู้ประสบภัยที่มาลงชื่อรับผ้าห่มกันหน้ามีเพียง ๔๖๗ คน เท่านั้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี ในฐานะหัวหน้าพัสดุดำเนินการจัดซื้อผ้าห่มกันหน้า เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ในเขตพื้นที่ตำบลท่าสายหลวง ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลท่าสายหลวง เนื่องจากต้องซื้อสินค้าจากผู้ขายที่ไม่มีการแข่งขัน ราคากันอย่างเป็นธรรม และต้องใชงบประมาณในการจัดซื้อไปโดยไม่ถูกต้อง และประชาชนไม่ได้รับแจ้งผ้าห่มอย่างถูกต้องครบถ้วน ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง จึงมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งประisanของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยอันเป็น การดำเนินการตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจลงโทษ ตามข้อ ๗๐ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๑/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ให้ลดระดับโทษจากໄล่อกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑

/ลงวันที่ ๖...

ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ลดระดับโภชนาฑ์ผู้ฟ้องคดีจากໄล่อกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ จึงขอบคุณมากแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุได้ลงลายมือชื่อและมีความเห็นว่า เห็นควรพิจารณาอนุมัติจัดซื้อผ้าห่มจำนวน ๑,๓๐๐ ผืน ผืนละ ๑๓๕ บาท โดยวิธีพิเศษ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติตามที่เสนอแต่บันทึกของคลังดังกล่าว เจ้าหน้าที่พัสดุผู้เสนอบันทึกไม่ได้ลงลายมือชื่อ และไม่มีความเห็นของปลัดเทศบาลในฐานะผู้บังคับบัญชาแต่อย่างใด แสดงว่าหนังสือดังกล่าวไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น จากการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นางสาวกิริมยา เจ้าหน้าที่พัสดุ กองคลัง เทศบาลตำบลท่าสายหลวง ได้ให้ถ้อยคำยืนยันกับพนักงานไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ว่า “หลังจากข้าฯ ได้ปฏิเสธกับหัวหน้ากองคลังแล้ว ข้าฯ ได้จัดทำบันทึกฉบับ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ เพียงฉบับเดียวเท่านั้น ส่วนเอกสารอื่น ผู้ใดเป็นผู้จัดทำ ข้าฯ ไม่ทราบ” จึงเป็นการยืนยันข้อเท็จจริงว่า นางสาวกิริมยาได้มีการจัดทำบันทึกข้อความกองคลัง ที่ ๕๓๐๐๒/ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นรายงานขอซื้อของจ้างที่มีรายละเอียดตามที่กำหนดตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๒๐ แล้ว แม้จะไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกข้อความฉบับดังกล่าวก็ตาม และเมื่อนายสำราญ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวโดยวิธีพิเศษ ได้ลงลายมือชื่ออนุมัติในบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว ทำให้ต้องดำเนินการจัดซื้อไปตามที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๒๒ ของระเบียบฉบับเดียวกัน จึงถือได้ว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอน หลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้แล้ว

กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า การที่ผู้ฟ้องคดีเสนอความเห็นว่า “เห็นควรอนุมัติ” โดยไม่มีข้อเท็จจริงว่า มีประชาชนได้รับความเดือดร้อนอย่างไร และมีความต้องการผ้าห่มกันหนาวจำนวนมากเท่าใด หากไม่ดำเนินการโดยวิธีพิเศษจะเกิดความเสียหายอย่างไร แต่กลับเสนอว่า เห็นควรอนุมัติ โดยระบุจำนวนผ้าห่มจำนวน ๑,๓๐๐ ผืน ผืนละ ๑๓๕ บาท จึงถือเป็นการพิจารณาที่ไม่มีข้อเท็จจริงและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษ นั้น เห็นว่า อำนาจในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) เป็นอำนาจหน้าที่ของนายสำราญ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง

/มีใช้อำนาจ...

มิใช่อำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และเมื่อนายสมโภชน์ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของสำนักปลัดเทศบาล ได้มีบันทึกข้อความ ที่ ๕๓๐๐๑/๕๑ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อผ้าห่ม เนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ และนายสำราวย นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ได้อนุมัติให้ดำเนินการ เมื่อกองคลังได้รับเอกสารดังกล่าว นางสาวกิริมยาได้จัดทำบันทึกรายงานขอื่อ ขอจ้างตามบันทึกข้อความกองคลัง ที่ ๕๓๐๐๑/..... ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติ ดำเนินการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการต่อส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่นางสาวกิริมยาได้ให้ถ้อยคำยืนยันกับ พนักงานใต้ส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และได้เสนอบันทึกข้อความ ดังกล่าวมายังผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้เสนอความเห็นในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุว่า “เห็นควร อนุมัติจัดซื้อผ้าห่ม จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน ผืนละ ๑๓๕ บาท โดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการ ตามระเบียบฯ พัสดุฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๗ (๔) (๗) ข้อ ๒๙ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐” ซึ่งเป็นการเสนอความเห็นตามเอกสารหลักฐานที่ปรากฏตามที่ นายสมโภชน์ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุเสนอ และได้รับการอนุมัติ จากนายสำราวย นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง เท่านั้น

กรณีที่ศาลปกครองชี้ต้นพิพากษาว่า การเบิกจ่ายเงินค่าผ้าห่มกันหนาวไม่เป็นไป ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๙ ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายโดยไม่มี เอกสารสัญญาซื้อขาย ไม่มีใบแจ้งหนี้ หรือใบสั่งของ และไม่มีเอกสารตรวจสอบพัสดุประกอบภารกิจ แต่อย่างใด นอกจากนี้ ผ้าห่มที่จัดซื้อไม่ใช่ผ้าห่มใหม่พร้อม แต่เป็นผ้าห่มลูกอม เนื้อผ้าไส้สังเคราะห์ และมีขนาดความกว้างและความยาวไม่เป็นไปตามคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ตามประกาศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและกำหนดราคาภารกิจ สิ่งของสำรองจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๑ และจำนวนผ้าห่มที่จัดซื้อกับหลักฐานการแจกล่ายผ้าห่มให้กับ ประชาชน ไม่สอดคล้องกับจำนวนผ้าห่มที่จัดซื้อ จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน แต่หลักฐานบัญชีรายชื่อ ผู้ประสบภัยที่มาลงทะเบียนขอรับผ้าห่มกันหนาวมีเพียง ๕๙๗ คน เท่านั้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ เทศบาลตำบลท่าสายหลวง เนื่องจากต้องซื้อสินค้าจากผู้ขายที่ไม่มีการแข่งขันราคากันอย่างเป็นธรรม และต้องใช้งบประมาณในการจัดซื้อโดยไม่ถูกต้องและประชาชนไม่ได้รับแจกรับผ้าห่มอย่างถูกต้อง และครอบคลุม นั้น นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวงเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจสั่งซื้อหรือสั่งจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ในการดำเนินกิจการของเทศบาล ตามอำนาจหน้าที่ รวมทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัสดุและการจัดซื้อจัดจ้าง นายกเทศมนตรี

/ จังหวัด...

จึงมีฐานะเป็นผู้แทนของเทศบาลซึ่งเป็นนิติบุคคล การแสดงเจตนาของนายกเทศมนตรี เพื่อดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดภายใต้ขอบเขตอำนาจศาลของเทศบาลย่อมต้องผูกพันเทศบาล ตามกฎหมาย ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า มีการตกลงซื้อขายและได้มีการส่งมอบผ้าห่มกันหนาวให้กับเทศบาลตำบลท่าสายหลวงจริงตามการให้ถ้อยคำพยานรายนายกิตติศักดิ์ บุญจันทร์ ที่ได้ให้ถ้อยคำ ต่อพนักงานไต่สวนว่า “ข้าฯ ทราบเรื่องโครงการดังกล่าว เนื่องจากมีผ้าห่มจำนวนหนึ่งคันรถสิบล้อ มาส่งที่เทศบาลตำบลท่าสายหลวง แต่ไม่มีที่จัดเก็บเนื่องจากวันดังกล่าวเป็นวันหยุดราชการ ข้าฯ ซึ่งพกอาศัยอยู่ด้านหลังอาคารสำนักงานเทศบาลตำบลท่าสายหลวง เจ้าหน้าที่ดับเพลิง ซึ่งเข้าเรออยู่ประจำศูนย์ที่สำนักงานเทศบาลตำบลท่าสายหลวง มาเรียกข้าฯ ให้ประสานแม่บ้าน ให้เปิดประตูห้องประชุมเพื่อนำผ้าห่มไปเก็บ...” และถึงแม้ว่านางวิมลมาศในฐานะผู้ขายมิได้ลงลายมือชื่อในสัญญาของเทศบาลตำบลท่าสายหลวงก็ตาม แต่การซื้อขายผ้าห่มกันหนาว เป็นการซื้อขายสั่งหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายมิได้กำหนดให้ต้องทำตามแบบ แม้ตกลงด้วยว่าจะ ก็มีผลบังคับตามกฎหมาย และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดให้อำนาจในการสั่งซื้อสั่งจ้างดังกล่าวเป็นของ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง และการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเพื่อแก้ไขปัญหาประสบภัยหนาว ในเขตเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ก็อยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง การกระทำการของนายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ซึ่งได้กระทำการโดยได้ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนด จึงมีผลผูกพันระหว่างเทศบาลตำบลท่าสายหลวงกับนางวิมลมาศ ซึ่งมีหนี้ต่างตอบแทนที่จะต้องชำระซึ่งกันและกัน และจากการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พบว่า นางวิมลมาศได้ให้ถ้อยคำกับพนักงานไต่สวน เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า “ผ้าห่มลูกอม (พับม้วนและบรรจุถุงลักษณะคล้ายลูกอม) ผลิตจากใหม่พร้อมขนาดกว้าง ๑.๕๐ เมตร มีราคาขายปลีกในขณะนั้นประมาณ ๑๖๐ - ๑๗๐ บาท และข้าฯ ขออบรมผ้าห่มที่มีลักษณะดังกล่าว ซึ่งต้นให้กับเจ้าพนักงาน ป.ป.ช.” ดังนั้น ผ้าห่มกันหนาวที่เทศบาลตำบลท่าสายหลวงได้รับมอบ จากรางวัลวิมลมาศ จึงเป็นตามคุณลักษณะที่กำหนด สำหรับการแจกจ่ายผ้าห่มกันหนาวได้ดำเนินการ แจกจ่ายให้ผู้สูงอายุ คนพิการ ในเขตเทศบาลตำบลท่าสายหลวง จำนวน ๘ ชุมชน มีจำนวนผู้สูงอายุ คนพิการ จำนวน ๖๓๐ คน ซึ่งได้ดำเนินการแจกจ่ายในที่มีการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของนางอัจฉราวรรณ อิ่มเอิน ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ที่ได้ให้ถ้อยคำกับพนักงานไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า “ข้าฯ ได้รับการประสานจากนายกิตติศักดิ์ เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สังกัดเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ให้ช่วยติดต่อประสาน กับผู้นำชุมชน และแจ้งให้ชาวบ้านให้มารับผ้าห่มสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ หลังจากนั้น ประชาชน ชุมชนหรือตัวแทนได้มารับผ้าห่มตามจำนวนผู้สูงอายุและผู้พิการ...” นายกิตติศักดิ์ ได้ให้ถ้อยคำต่อ พนักงานไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่า “ประมาณวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ วันเดียวกับ

/ที่มีการแจก...

ที่มีการแจกเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เทศบาล ได้นำผ้าห่มไปแจกให้กับผู้ประสบภัยหนาวไส่รรถของเทศบาลจำนวน ๒ คัน และ แต่เนื่องจากรถที่ขนผ้าห่มไม่เพียงพอ ข้าฯ จึงได้นำผ้าห่มที่เหลือไส่รรถส่วนตัวของข้าฯ ตามที่นางอัจฉราวรรณได้กำหนดจำนวนที่ต้องนำผ้าห่มไปแจกให้ ๘ ชุมชน ตามจำนวนยอดของผู้สูงอายุผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ของแต่ละชุมชน” แสดงให้เห็นว่า เทศบาลคำบล่าสายลวดได้มีการแจกจ่ายผ้าห่มกันหนาวให้กับประชาชนตามจำนวนยอดของผู้สูงอายุ ผู้พิการ จริง และจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามกับนางอัจฉราวรรณ ทำให้ทราบว่า มีผู้สูงอายุและผู้พิการหลายรายที่ไม่ได้มารับเบี้ยยังชีพเนื่องจากมีการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร จึงทำให้ไม่ได้มารับเบี้ยยังชีพและผ้าห่มด้วยตนเองในวันที่มีการแจกเบี้ยยังชีพดังกล่าว ทำให้มีผ้าห่มเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนมาก และนายกเทศมนตรีคำบล่าสายลวดได้นำไปแจกจ่ายให้กับผู้สูงอายุและผู้พิการที่เหลือนอกจานนี้ ยังนำไปแจกจ่ายให้กับครอบครัวพนักงานเทศบาลและประชาชนในเขตเทศบาล คำบล่าสายลวดที่ประสบภัยพิบัติในขณะนั้น โดยที่ยังไม่ได้มีการลงลายมือชื่อ จึงทำให้หลักฐานการลงลายมือชื่อผู้ประสบภัยที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวไม่สอดคล้องกับจำนวนผ้าห่มที่จัดซื้อแม้หลักฐานการลงบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยจะไม่สอดคล้องกับจำนวนผ้าห่มที่จัดซื้อ ก็ตาม กรณีได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่เทศบาลคำบล่าสายลวดแต่อย่างใด

กรณีที่นางสาววิริมยาได้ให้ถ้อยคำว่า ใน การขออนุมัติจัดซื้อมีเอกสารประกอบไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ กล่าวคือ ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ไม่มีเอกสารเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาอย่างน้อย ๓ ราย และผู้ฟ้องคดีได้ให้ตนทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อย้อนหลังจากที่ได้มีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ขายไปแล้ว นั้น การจัดทำบันทึกของคลังที่นางสาววิริมยาได้จัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อดำเนินการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ ที่ ๕๓๐๐๒/ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นการพิมพ์บันทึกผิด เป็นขออนุมัติจัดซื้อจ้างโครงการก่อสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติจริง โดยในบันทึกมีรายละเอียดนัย หัวหน้าสำนักปลัด รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลคำบล่าสายลวด ได้แสดงความเห็นและลงนามในบันทึกฉบับดังกล่าวมาแล้ว ก่อนที่จะนำมาเสนอให้ผู้ฟ้องคดี และนายกเทศมนตรีคำบล่าสายลวดลงนามตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการที่นางสาววิริมยา พิมพ์ผิด นั้น เนื่องจากคัดลอกมาจากโครงการจัดซื้อจ้างก่อสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งเจ้าหน้าที่พัสดุ/หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ (นางสาววิไลลักษณ์ คนกล้า) ซึ่งทำหน้าที่รักษาราชการแทนหัวหน้ากองคลังในขณะนั้น เป็นผู้จัดทำไว้ก่อนที่จะมีโครงการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาว ซึ่งเมื่อนำไปแก้ไขแล้ว แต่ยังปรากฏจุดที่ผิด จึงทำให้การเบิกจ่ายในขณะนั้นมีเอกสารประกอบที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ มิใช่เป็นการทำเอกสารย้อนหลังแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีไม่มีพยานเอกสารมายืนยันได้เนื่องจากผู้จัดทำเอกสารได้ทำลายทิ้งไปหมดแล้ว ส่วนพยานบุคคล รายงานนิคม มีได้ถูกพนักงานไส่รวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เรียกมาไต่สวนตั้งแต่แรก ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี

/ไม่มีเจตนา...

ไม่มีเจตนาทุจริตในการปฏิบัติราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเงหหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตแต่หน้าที่ ตามข้อ ๓ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย และการให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นเพียงการจัดทำเอกสารจัดซื้อจัดจ้าง ที่ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบขององค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๗ เท่านั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง เท่านั้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ชั้นต้น และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ในการจัดซื้อผ้าห่มผ้าห่มกันหนาว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง ในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีหน้าที่ตามมาตราฐานกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานการคลัง ที่กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ การปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากอง ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานค่อนข้างสูง หรือในฐานะผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานเทียบเท่าได้ระดับเดียวกัน ควบคุม และรับผิดชอบ การปฏิบัติงานด้านการคลังของเทศบาล และปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร หรือผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคลังในลักษณะผู้อำนวยการและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย เมื่อได้พิจารณาประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะหักล้างได้ จึงเป็นที่ยุติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ขอให้ศาลอุทธรณ์ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้เสนอภัยการเบิกจ่ายเงิน เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุได้ดำเนินการลงนามตรวจรับพัสดุแล้ว แต่มีการพิมพ์ข้อความ คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุสลับกับคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ เป็นเหตุให้มีการแก้ไข

/เอกสาร...

เอกสาร เอกสารประกอบภูมิฯ จึงมีการลงนามไม่ครบถ้วน นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ ฉบับไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏรายละเอียด เกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษในบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อ โดยวิธีพิเศษดังกล่าวว่า ผู้เสนอราคาเป็นบุคคลใด มีจำนวนกี่ราย เสนอราคาเป็นจำนวนเงินเท่าใด และผู้เสนอราคารายได้เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด มีแต่ผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้ลงลายมือชื่อ ในฐานะประธานคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ และตามเอกสารสัญญาซื้อขายเลขที่ -/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ระหว่างเทศบาลตำบลท่าสายหลวง กับไม่ปรากฏว่ามีการลงลายมือชื่อ ของนายสำราวย ในฐานะผู้ซื้อ และนางวิมลมาศ ในฐานะผู้ขาย ในสัญญาซื้อขายฉบับดังกล่าว และในการตรวจสอบพัสดุก็ปรากฏว่าไม่มีหลักฐานใบส่งของจากผู้ขาย และเอกสารใบตรวจรับพัสดุ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ไม่มีการลงลายมือชื่อตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการ ตรวจรับพัสดุและนายเกหะมนตรีตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด อีกทั้งนางวิมลมาศได้ให้ถ้อยคำ ต่อคณะกรรมการต่อส่วนว่า ตนไม่ได้จัดทำใบเสนอราคาขายผ้าห่ม ไม่เคยเข้าไปติดต่อ เพื่อทำการเสนอราคาขายผ้าห่ม และไม่เคยทำสัญญาหรือลงนามในเอกสารตกลงซื้อขายผ้าห่มกับ เทศบาลตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด และนางสาวกิริมยา เจ้าหน้าที่พัสดุ เทศบาลตำบลท่าสายหลวง ได้ให้ถ้อยคำว่า ในกรอกข้อมูลตัวจัดซื้อมีเอกสารประกอบไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ กล่าวคือ ไม่มีเอกสาร เกี่ยวกับประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ไม่มีเอกสารเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคา อย่างน้อย ๓ ราย เป็นต้น และผู้ฟ้องคดีได้ให้ตนจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อย้อนหลังจาก ที่ได้มีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไปแล้ว ดังนั้น ข้อเท็จจริงย่อมชัดเจนว่า การดำเนินการ ของผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ อ้างจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า แม้ผู้ขายจะไม่ได้ลงนามในสัญญาซื้อขาย แต่กรณีนี้ เป็นการซื้อขายสั่งหาริมทรัพย์ เมื่อมีการตกลงซื้อขายกัน การซื้อขายก็มีผลผูกพันผู้ซื้อและผู้ขายแล้ว ดังนั้น การไม่ได้ลงลายมือชื่อไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด นั้น ตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ กำหนดให้การเบิกเงินต้องแนบสัญญา ซื้อทรัพย์สิน หรือเอกสารอื่น อันเป็นหลักฐานแห่งหนึ่นเป็นเอกสารประกอบภูมิฯ เมื่อนางวิมลมาศ ผู้ขายผ้าห่มให้แก่เทศบาลตำบลท่าสายหลวงได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการต่อส่วนว่า ตนไม่เคย ทำสัญญาหรือลงนามในเอกสารตกลงซื้อขายผ้าห่มกับเทศบาลตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงย่อมชัดเจนว่า ใน การเบิกเงินการจัดซื้อผ้าห่มดังกล่าว ไม่มีการแนบเอกสาร

/ประกอบภูมิ...

ประกอบภารกิจการบ้านตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งเป็นระเบียบที่กำหนดขึ้นเพื่อวางแผนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน เพื่อให้มีระบบ การตรวจสอบมิให้เกิดการทุจริตเกิดขึ้น นอกจากนี้ ผู้พ้องคดีปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ การเงินและบัญชีมาตั้งแต่ระดับ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จนกระทั่งเป็นผู้อำนวยการกองคลัง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ย่อมมีความรู้ความเชี่ยวชาญในระบบการเงินการคลัง กว้างมาก หรือระเบียบ ที่เกี่ยวกับการเงินการคลังของเทศบาลเป็นอย่างดี ย่อมทราบว่าไม่อาจลงนามในภารกิจได้ เหตุผลที่ผู้พ้องคดีได้ลงนามในภารกิจจ่ายเงินได้ หากเอกสารประกอบภารกิจไม่ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบ การที่ผู้พ้องคดีได้ลงนามในภารกิจจ่ายเงิน รับรองว่า ได้ตรวจสอบเอกสารประกอบภารกิจครบถ้วนถูกต้องแล้ว และเห็นควรเบิกจ่ายได้ ทั้งที่ เอกสารประกอบภารกิจไม่ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบ จึงเป็นผลโดยตรงก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ทางราชการอย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ไม่มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม และเทศบาลได้ผ้าห่ม ไม่เป็นไปตามคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและกำหนดราคากลางสิ่งของสำรองจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้ออ้างจึงฟังไม่เข้า ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ชั้นต้น โดยให้ยกฟ้องของผู้พ้องคดี

คดีนี้ศาลอุทธรณ์ไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแฉลงเป็น หนังสือ และไม่ได้แจ้งความประسنงค์ให้ศาลมีจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริง ของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแฉลงกรณีเป็นหนังสือของตุลาการ ผู้แฉลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้พ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งผู้อำนวยการ กองคลัง สังกัดเทศบาลตำบลท่าสายหลวง อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือ ร้องเรียนกล่าวหานายสำราวย วิริยะ ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้น ว่า กระทำการผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีจัดซื้อผ้าห่มกันหนาว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนในพื้นที่ (ประสบภัยหนาว) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยไม่ดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แต่งตั้ง คณะกรรมการไต่สวนเพื่อทำการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว โดยได้พิจารณาข้อเท็จจริง พร้อมพยานหลักฐานตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการไต่สวนดังกล่าว ในการประชุม ครั้งที่ ๙๒ – ๙๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของ ผู้พ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

/เพื่อให้ตนเอง...

เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่ง ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ลดระดับโทษให้แก่ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีก่อนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ให้ลดระดับโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก

/เรื่อง หลักเกณฑ์...

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัตitechบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๙ สัตตรสวรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ยกเทศมนตรีควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล ประกาศคณะกรรมการกลาง พนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๒๕ กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ยกเทศมนตรีสั่งลงโทษตามที่กำหนดในส่วนที่ ๔ ของหมวดนี้ ข้อ ๗๐ กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ยกเทศมนตรีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษได้ แต่ห้ามให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๗ กำหนดว่า การซื้อโดยวิธีพิเศษ ได้แก่ การซื้อครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กระทำการได้เฉพาะกรณีนั่น ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๒) เป็นพัสดุที่ต้องซื้อเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ข้อ ๒๐ กำหนดว่า ก่อนดำเนินการซื้อหรือจ้างทุกวิธี นอกจากการซื้อที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้างตามข้อ ๒๑ ให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำรายงานเสนอผู้ซื้อหรือผู้ซื้อจ้างตามรายการดังต่อไปนี้ (๑) เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องซื้อหรือจ้าง (๒) รายละเอียดของพัสดุที่จะซื้อหรืองานที่จะจ้าง (๓) ราคามาตรฐานหรือราคากลางของทางราชการ หรือราคาที่เคยซื้อหรือจ้างครั้งหลังสุดภายในระยะเวลา ๒ ปีงบประมาณ (๔) วงเงินที่จะซื้อหรือจ้างโดยให้ระบุวงเงินงบประมาณ วงเงินตามโครงการเงินกู้หรือเงินซ่อมเหลือที่จะซื้อหรือจ้างในครั้งนั้น

/ทั้งหมด...

ทั้งหมด ถ้าไม่มีวงเงินดังกล่าวให้ระบุวงเงินที่ประมาณว่าจะซื้อหรือจ้างในครั้งนั้น (๕) กำหนดระยะเวลาที่ต้องการใช้พัสดุนั้น หรือให้งานนั้นแล้วเสร็จ (๖) วิธีที่จะซื้อหรือจ้าง และเหตุผลที่ต้องซื้อ หรือจ้างโดยวิธีนั้น (๗) ข้อเสนออื่น ๆ เช่นการขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ ที่จำเป็นในการซื้อ หรือจ้าง การออกประกาศสอบราคาหรือประกาศประกวดราคา ข้อ ๒๗ กำหนดว่า ในการดำเนินการซื้อ หรือจ้างแต่ละครั้งให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้น เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา ของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี คือ (๑)... (๔) คณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ... (๖) คณะกรรมการ ตรวจรับพัสดุ... ข้อ ๕๐ กำหนดว่า การซื้อด้วยวิธีพิเศษ ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษขึ้นเพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ... (๒) ในกรณีเป็นพัสดุที่ต้องซื้อเร่งด่วนหากล่าช้าอาจเสียหายแก่หน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นให้เชิญผู้มีอาชีพขายพัสดุนั้นโดยตรงมาเสนอราคา หากเห็นว่าราคาที่เสนอันยังสูง กว่าราคาในท้องตลาด หรือราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควร ให้ต่อรองราคาง奉่าที่จะทำได้ และ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เว้นแต่ กรณีที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของ ให้มีเอกสารประกอบภูมิ ดังนี้ (๑) สัญญาซื้อขายทรัพย์สิน หรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็น หลักฐานแห่งหนึ่ง เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบสัมมูลทรัพย์สิน หรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือตรวจสอบงาน วรรคสอง กำหนดว่า เอกสารหลักฐานดังกล่าวจะใช้ภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการได้ส่วนที่ได้รวบรวม พยานหลักฐาน ทั้งพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องและคำให้การของพยานบุคคล จำนวน ๑๙ ราย ว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีได้รับตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง สังกัดเทศบาลตำบลท่าสายหลวง อำเภอเมืองสอด จังหวัดตาก จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามมาตรา ๔๙ เอกวีศติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบกำกับ ดูแลภายในกองคลัง ตรวจสอบเอกสารประกอบภูมิให้ครบถ้วนก่อนการเบิกจ่ายเงิน และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งเป็นผู้มีอำนาจถอนเงินสั่งจ่ายเงิน ตามข้อ ๓๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ในการดำเนินการจัดซื้อ ผ้าทั่วทั้งหน้าเพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ในเขตพื้นที่ ตำบลท่าสายหลวง สืบเนื่องจากเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ จังหวัดตากได้ประกาศพื้นที่

/ประสบภัยพิบัติ...

ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ อำเภอแม่สอด (ภัยหนาว) ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และจังหวัดตากได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตก ๐๐๒๑/๑๗๖๖ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอแม่สอด สั่งการให้อำเภอประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ประสบภัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนโดยเร่งด่วนสำนักงานเทศบาลตำบลท่าสายหลวงรับหนังสือ เลขรับที่ ๒๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ นายกรณ์ดันย์ บุญญา หัวหน้าสำนักปลัด ได้สั่งการ “มอบให้ หัวหน้างานป้องกัน ประสานเจ้าหน้าที่พัสดุ ศป. เพื่อจัดหาผ้าห่มให้กับประชาชนต่อไป” ต่อมา นายสมโภชน์ คล้ายแท้ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุประจำสำนักปลัด ตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่พัสดุกลาง และเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้จัดทำบันทึกข้อความ ที่ ตก ๕๓๐๐๑/๕๑ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เสนอนายสำราวย วิริยะ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ในเขตพื้นที่ตำบลท่าสายหลวง โดยเสนอผ่านนายกรณ์ดันย์ หัวหน้าสำนักปลัด ผ่านนายภูมิพัฒ รองปลัดเทศบาล และนายสำราวย นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ในขณะนั้น ได้แก้ไขยืนยันสั่งการว่า “ดำเนินการ” ต่อมา กองคลังเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ สำหรับพัสดุ ที่จัดซื้อเป็นผ้าห่มใหม่พร้อม มีรายละเอียด ดังนี้ ๑. ผลิตจากใหม่พร้อมหรือฝ้ายผสมใหม่พร้อม ๒. ขนาดของผ้าห่มใหม่พร้อมต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑๘๕ เซนติเมตร มีความยาวไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร การเย็บริมผ้าต้องเรียบร้อยประณีต ๓. น้ำหนักของผ้าห่มใหม่พร้อมไม่น้อยกว่า ๔๐๐ กรัม (ไม่รวมถุงบรรจุสิ่งของ) ๔. ผ้าห่มใหม่พร้อมแต่ละผืนต้องบรรจุเรียบร้อยในถุงพลาสติกโดยบรรจุให้ได้ขนาดเป็นมาตรฐานเดียวกัน คือ บรรจุ ๑ ผืน/ถุง, ๑๐ ผืน/มัด และ ๑๐ มัด/ถุงใหญ่ ๕. ราคារ้านละไม่เกิน ๑๕๕ บาท จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน โดยตั้งจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อจ่ายในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นตามความเหมาะสม และกรณีที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าในการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ของเทศบาล งบประมาณ ๑๖๔,๗๕๐ บาท จัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ และขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษและคณะกรรมการตรวจสอบรับพัสดุ ซึ่งบันทึกข้อความดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุได้ลงลายมือชื่อและมีความเห็นว่า “เห็นควรพิจารณาอนุมัติจัดซื้อผ้าห่ม จำนวน ๑,๓๐๐ ผืน ราคาน้ำหนัก ๑๕๕ บาท โดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการตามระเบียบพัสดุฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๗ (๕) (๗) ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ และนายสำราวย นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวงได้ลงลายมือชื่ออนุมัติตามที่เสนอ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ โดยบันทึกข้อความดังกล่าว นางสาวภิรมยา เจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้เสนอบันทึกขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อไม่ได้ลงลายมือชื่อเสนอ

/บันทึก...

บันทึก อีกทั้งไม่มีความเห็นของปลัดเทศบาลแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของ นางสาวภิรมยา เจ้าหน้าที่พัสดุ ที่จัดทำบันทึกข้อความดังกล่าวว่า ในกรอกขออนุมัติจัดซื้อ มีเอกสาร ประกอบไปด้วยบราคากล่าวคือ ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ไม่มีเอกสารเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาอย่างน้อย ๓ ราย และผู้ท้องคดีได้ให้ตนเองจัดทำ บันทึกขออนุมัติจัดซื้อย้อนหลังจากที่ได้มีการส่งมอบผ้าห่มให้กับเทศบาลท่าสายหลวง และมีการ เปิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไปแล้ว จึงไม่ลงลายมือชื่อ ส่วนคำสั่งเทศบาลท่าสายหลวง ที่ ๔๘/๒๕๕๖ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อเนื่องจากพื้นที่ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉินในพื้นที่ (ภัยหนาว) โดยวิธีพิเศษ ปรากฏว่า นายสำราวย นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ไม่ได้ลงลายมือชื่อในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ แต่อย่างใด และตามบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ ฉบับไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษว่า ผู้เสนอราคา เป็นบุคคลใด มีจำนวนกี่ราย เสนอราคาเป็นจำนวนเงินเท่าใด และผู้เสนอราคายังได้เป็นผู้เสนอราคา ต่ำสุด มีแต่ผู้ท้องคดีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้ลงลายมือชื่อในฐานะประธานคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ สอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของนางวิมลมาศ ผู้ขาย ที่ให้ถ้อยคำว่า ไม่ได้จัดทำ ใบเสนอราคาขายผ้าห่มให้กับเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ไม่เคยเข้าไปติดต่อเพื่อทำการเสนอราคายา ผ้าห่มที่เทศบาลตำบลท่าสายหลวง และไม่เคยทำสัญญาหรือลงนามในเอกสารตกลงซื้อขายผ้าห่ม กับเทศบาลตำบลท่าสายหลวง แต่มีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ชื่อ “อ้อย” มาติดต่อ ซื้อผ้าห่มจำนวน ๑,๓๐๐ ผืน เป็นผ้าห่มลูกอม ชนิดอย่างหนา เนื้อผ้าไส้สังเคราะห์ คละลาย นำเข้าจากประเทศจีน ในการจัดส่งผ้าห่มได้ให้ลูกน้องชาวพม่าไปส่งที่เทศบาลตำบลท่าสายหลวง โดยมีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าสายหลวงอยู่ด้วยขณะที่ส่งมอบ แต่ไม่ได้จัดทำใบสั่งของให้กับ เทศบาลตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด อีกทั้งตามเอกสารสัญญาซื้อขาย สัญญาเลขที่ -/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ระหว่างเทศบาลตำบลท่าสายหลวง โดยนายสำราวย นายกเทศมนตรี ตำบลท่าสายหลวง ผู้ซื้อ กับนางวิมลมาศ ผู้ขาย ก็ไม่ปรากฏว่ามีการลงลายมือชื่อของนายสำราวย ในฐานะผู้ซื้อ และนางวิมลมาศ ในฐานะผู้ขาย ในสัญญาซื้อขายฉบับดังกล่าว นอกจากนี้ ในการ ตรวจรับพัสดุ ก็ไม่ปรากฏหลักฐานใบสั่งของจากผู้ขาย และเอกสารใบตรวจรับพัสดุ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ไม่มีการลงลายมือชื่อตรวจนับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และนายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง กรณีจึงเห็นได้ว่า การดำเนินการจัดซื้อผ้าห่มกันหน้าเพื่อเจรจา ให้กับประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ในเขตพื้นที่ตำบลท่าสายหลวง ไม่ได้ ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗ (๒) ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๗ (๔) (๖) และข้อ ๔๐ (๒)

/สำหรับ...

สำหรับการเบิกจ่ายเงินค่าผ้าห่มกันหนาวให้แก่นางวิมลมาศผู้ชายตามภูมิภาคที่ได้รับการเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๒๐๖/๒๕๕๖ เลขที่คลังรับ ๒๗๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จำนวน ๑๗๕๕๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลัง ได้ลงนามรับรองว่า ได้ตรวจสอบเอกสารประกอบภูมิภาคครบถ้วนถูกต้องแล้ว และเห็นควรเบิกจ่ายได้ นายกรัตน์ดันย์ หัวหน้าสำนักปลัดรักษาการแทนรองปลัดเทศบาล ได้ลงนามรับรอง เห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ และนายสำราวยา ภานุชัย ภานุชัย (มหาชน) สาขาแม่สอด บัญชีเลขที่ ๖๐๔ - ๐ - ๐๒๑๒๗ - ๖ เลขที่เช็ค CH.B ๐๓๐๔๗๓ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จำนวน ๑๗๓,๗๔๕ บาท ซึ่งเมื่อพิจารณาพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินค่าผ้าห่มกันหนาวให้กับนางวิมลมาศแล้วเห็นว่า ใน การเบิกจ่ายเงินดังกล่าว ไม่ปรากฏเอกสารสัญญาซื้อขาย ไม่มีใบแจ้งหนี้ หรือใบสั่งมอบของ และไม่มีเอกสารการตรวจรับพัสดุ ประกอบภูมิภาคการเบิกจ่ายเงินแต่อย่างใด การเบิกจ่ายเงินค่าผ้าห่มจึงไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ และเมื่อพิจารณาผ้าห่มใหม่พร้อมที่ได้มีการนำไปแจกให้กับประชาชนในพื้นที่ประกอบกับการให้ถ้อยคำของพยานแล้วเห็นว่า เป็นผ้าห่มที่ไม่ใช่ผ้าห่มใหม่พร้อมแต่เป็นผ้าห่มลูกอม เนื้อผ้าไส้สังเคราะห์ และมีขนาดความกว้างและความยาวไม่เป็นไปตามคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ตามประกาศของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ และกำหนดราคาสิ่งของสำรองจ่าย พ.ศ. ๒๕๔๑ และจำนวนผ้าห่มกันหนาว ที่จัดซื้อกับหลักฐานการแจกรายผ้าห่มกันหนาวให้กับประชาชนตามบัญชีรายซื้อผู้ประสบภัยที่มาลงชื่อรับผ้าห่มกันหนาวมีเพียง ๕๖๗ คน เท่านั้น พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ได ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์นั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ เมื่อได้วินิจฉัยไปแล้วว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์

/ที่มีการได...

ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตาก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙๒๑ - ๙๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี หลังจากนั้น คณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดตาก (ก.ท.จ.ตาก) ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้มีมติให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน และผ้าทั่มที่จัดซื้อส่วนหนึ่งก็มีการนำไปช่วยเหลือประชาชนจริง แม้จะเกิดความเสียหายขึ้น แต่สัดส่วนที่เสียหายไม่น่าถึงขนาดเกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง จึงมีมติเห็นชอบให้ลดระดับโทษให้แก่ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ให้ลดระดับโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ที่ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นคุณกับผู้ฟ้องคดีแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า นางสาววิริมยาได้จัดทำบันทึกข้อความกองคลัง ที่ ๕๓๐๐๒/... ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขอซื้อของจ้างที่มีรายละเอียดตามข้อ ๒๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แม้จะไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกข้อความฉบับดังกล่าวก็ตาม แต่เมื่อนายสำราญ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อผ้าทั่มกันหน้า โดยวิธีพิเศษ ได้ลงลายมือชื่ออนุมัติในบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว ทำให้ต้องดำเนินการจัดซื้อไปตามที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๒๒ ของระเบียบเดียวกัน จึงถือได้ว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอน และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว นั้น เห็นว่า นางสาววิริมยาได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ

/ตรวจสอบ...

ใต้ส่วนว่า ในการขออนุมัติจัดซื้อมีเอกสารประกอบปัจจุบันสมบูรณ์ กล่าวคือ ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับ ประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ไม่มีเอกสารเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาย่างน้อย ๓ ราย และผู้ท้องคดีได้ให้ตนเองจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อย้อนหลังจากที่ได้มีการส่งมอบผ้าห่ม ให้กับเทศบาลท่าสายหลวง และมีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไปแล้ว จึงไม่ลงลายมือชื่อ จึงเป็น การยืนยันว่าไม่มีการดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของระเบียบดังกล่าว อุทธิณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงฟังไม่เข้า

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธิณ์ว่า ได้เสนอภัยการเบิกจ่ายเงินเนื่องจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ได้ดำเนินการลงนามตรวจรับพัสดุแล้ว แต่เมื่อการพิมพ์ชื่อคณะกรรมการตรวจรับพัสดุสลับกับ คณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ เป็นเหตุให้มีการแก้ไขเอกสาร เอกสารประกอบภัยการจึงมีการลงนาม ไม่ครบถ้วน นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ ฉบับไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อด้วย วิธีพิเศษในบันทึกดังกล่าวว่า ผู้เสนอราคาเป็นบุคคลใด มีจำนวนกี่ราย เสนอราคาเป็นจำนวนเงิน เท่าใด และผู้เสนอราคารายใดเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด มีแต่ผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้ ลงลายมือชื่อในฐานะประธานคณะกรรมการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษ และตามเอกสารสัญญาซื้อขาย เลขที่ -/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ระหว่างเทศบาลตำบลท่าสายหลวง กับไม่ปรากฏว่า มีการลงลายมือชื่อของนายสำราญ ในฐานะผู้ซื้อ และนางวิมลมาศ ในฐานะผู้ขาย ในสัญญาซื้อขาย ฉบับดังกล่าว โดยในการตรวจรับพัสดุก็ไม่มีหลักฐานใบส่งของจากผู้ขาย อีกทั้งเอกสารใบตรวจรับพัสดุ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ไม่มีการลงลายมือชื่อตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และนายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวงแต่อย่างใด และนางวิมลมาศยังได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ใต้ส่วนว่า ตนไม่ได้จัดทำใบเสนอราคาขายผ้าห่ม ไม่เคยเข้าไปติดต่อเพื่อทำการเสนอราคาขายผ้าห่ม และไม่เคยทำสัญญาหรือลงนามในเอกสารตกลงซื้อขายผ้าห่มกับเทศบาลตำบลท่าสายหลวง ประกอบกับนางสาวภิรมย์ เจ้าหน้าที่พัสดุ ก็ได้ให้ถ้อยคำว่า ในกรอกขออนุมัติจัดซื้อ มีเอกสารประกอบ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ กล่าวคือ ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ไม่มี เอกสารเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาย่างน้อย ๓ ราย เป็นต้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ให้ตนเอง จัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อย้อนหลังจากที่ได้มีการส่งมอบผ้าห่มให้เทศบาลตำบลท่าสายหลวง และเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไปแล้ว กรณีจึงเห็นได้ว่า การเสนอภัยการเบิกจ่ายเงินของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบของบุคคลของบุคคลท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ อุทธิณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่เข้า

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธิณ์ว่า แม้ในสัญญาซื้อขายเลขที่ -/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ระหว่างนายสำราญ นายกเทศมนตรีตำบลท่าสายหลวง ผู้ซื้อ กับนางวิมลมาศ

/ผู้ขาย...

ผู้ขาย จะไม่ได้มีการลงนาม แต่กรณีนี้เป็นการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ เมื่อมีการตกลงซื้อขายกัน การซื้อขายก็มีผลผูกพันผู้ซื้อและผู้ขายแล้ว ดังนั้น การไม่ได้ลงลายมือชื่อไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด นั้น เห็นว่า การซื้อขายทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐ เป็นการใช้เงินงบประมาณแผ่นดินที่มาจากภาษีของประชาชน จึงต้องมีกฎหมายเข้ามาควบคุมการใช้จ่ายของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง และต้องเป็นไปตามแบบที่ส่วนราชการกำหนด ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแทนผู้อำนวยการกองคลังจึงต้องทราบกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงินงบประมาณเป็นอย่างดี อุทธิณูของผู้ฟ้องคดี จึงฟังไม่เข้า

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสริริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลมีค่า

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง^๑
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฉัตรชัย นิติภักดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๙๐.๑๗๘

ตุลาการเจ้าของสำนวน

๒๖.๙๗๘

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายอภิรักษ์ ปานเทพอินทร์

